

Шабатенко П.О.

студент,

Науковий керівник Маринюк М.О.

асистент,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ДІАГНОСТИКА ЕПІЛЕПСІЇ У КІШОК

Епілепсія (з давньогрецької ἐπιλαμβάνειν – «схоплений», «захоплений») – неврологічне захворювання головного мозку. Від цієї недуги страждають багато ссавців, особливо дрібних розмірів. Епілепсія у кішок зустрічається досить рідко, проте в останні роки все більше власників стикаються з цією проблемою [1].

Метою роботи стало вивчення методів діагностики епілепсії у кішок.

Причини епілепсії у кішок можуть бути різними. На жаль, в більшості випадків знайти першопричину вкрай складно, а іноді і не вдається зовсім. Епілепсія буває набутою або вродженою.

Вроджена або ідіопатична епілепсія розвивається в результаті генетичних патологій, змін у головному мозку, іноді внаслідок родової травми.

Придбана або симптоматична епілепсія – результат змін у головному мозку із-за отриманої травми, паразитів, інфекції, наявності в організмі токсинів. Напад епілепсії у кішок може бути симптомом хронічного захворювання – пухлини, серцевої недостатності, дисфункції печінки і нирок, ішемічної хвороби, гіпертонії [3].

Щоб діагностувати епілепсію, недостатньо одного лише факту того, що сталося нападу, так як схожі судомні напади можуть бути пов'язані з іншими захворюваннями. Однак вкрай важливо запам'ятати все, що стосується нападу: час початку і час закінчення, характер перебігу, що передують симптоми. Крім загального огляду і біохімічного аналізу крові, необхідно провести УЗД черевної порожнини, ЕЕГ, КТ або МРТ головного мозку і зробити рентген грудної клітини [1].

Вкрай важливо виявити причини епілепсії у кішок, так як в деяких випадках можливе повне одужання (наприклад, якщо причиною є інфекція або виліковне захворювання внутрішніх органів). Якщо поставлено діагноз «ідіопатична епілепсія», на повне одужання навряд чи варто сподіватися. Однак сучасні препарати для лікування епілепсії у кішок дозволяють знизити частоту і тривалість нападів до мінімуму, а іноді і повністю запобігти їх. Складність лише в тому, щоб вірно підібрати препарат, так як існує безліч засобів різного типу дії.

ЕЕГ – дослідження має бути проведено всім хворим з підозрою на епілепсію. Встановлення діагнозу епілепсії без ЕЕГ – дослідження, тільки на підставі зовнішніх проявів або опису нападу, неможливо. На ЕЕГ хворого на епілепсію можливе виявлення епілептиформних змін. ЕЕГ дозволяє відрізнити епілепсію від інших захворювань, також характеризуються нападами, які не супроводжуються формуванням патологічного розряду в корі і появою епілептиформних змін на ЕЕГ: наприклад, захворювання серця, порушення

вуглеводного обміну, деякі психічні захворювання. Локалізація цих змін сприяє уточненню діагнозу. Однак при однократному запису ЕЕГ в умовах медичного центру, зазвичай проводиться в періоді між нападами, патологічні зміни виявляються не завжди. Це пов'язано з тим, що ймовірність виникнення нападу саме в момент запису ЕЕГ не достатньо висока. У той же час у частини хворих зміни на ЕЕГ виявляються тільки під час нападів. У цих випадках цінним діагностичним методом може служити запис ЕЕГ під час сну ЕЕГ – моніторинг та відео – ЕЕГ моніторинг (що дозволяє отримати запис ЕЕГ під час нападу одночасно з відеозйомкою нападу). Тривалий відео – ЕЕГ моніторинг служить найточнішим методом діагностики епілепсії. Відео – ЕЕГ моніторинг дозволяє здійснювати не тільки більш точну діагностику епілепсії, але також і контролювати результати лікування.

Методи нейровізуалізації полягають в отриманні пошарових зображень мозку і дозволяють чітко «побачити» структурні зміни, які відбуваються в речовині головного мозку. Основними з методів нейровізуалізації в даний час є комп'ютерна томографія (КТ) та магнітно-резонансне дослідження (МРТ) [2].

Саме в діагностиці епілепсії метод МРТ має явні переваги над КТ, і тому, при можливості, саме цей метод повинен бути застосований в діагностиці епілепсії. Абсолютним протипоказанням для проведення магнітно-резонансної томографії служить наявність будь-яких металевих предметів на тілі або в організмі хворого, які не можуть бути видалені перед початком дослідження (наприклад, металеві конструкції, що застосовуються при протезуванні суглобів і ін.).

Список використаних джерел:

1. Левченко В.І., Влізло В.В. // Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин – Біла Церква: Білоцерківська книжкова фабрика, – 607 с.
2. Щербаков Г.Г., Коробов А.В. // Внутренние болезни животных – СПб.: Лань, – 736 с.
3. Берендт М. Эпилепсия / М. Берендт // Российский ветеринарный журнал. – 2005. – № 1. – С. 42-45.

Шупік А.В.

студент;

Маринюк М.О.

асистент,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ЦИРОЗ ПЕЧІНКИ ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН

Печінка у тварин виконує складні і життєво важливі для організму численні функції. Залежність органу від якості годівлі, умов зовнішнього середовища робить його вразливим до хронічних патологій. Серед них одним з